

Lieta C-157/07

Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

pret

Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Bundesfinanzhof l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu – L?gums par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) – Nodok?u ties?bu akti – Past?v?g?s p?rst?vniec?bas, kas atrodas EEZ dal?bvalst? un kas pieder sabiedr?bai, kuras juridisk? adrese atrodas Eiropas Savien?bas dal?bvalst?, ciesto zaud?jumu nodok?u re??ms

Sprieduma kopsavilkums

1. *Starptautiskie l?gumi – L?gums par Eiropas Ekonomikas zonas izveidošanu – Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu – L?guma normas – Piem?rošanas joma*

(EKL 43. pants, EEZ l?guma 31. pants)

2. *Starptautiskie l?gumi – L?gums par Eiropas Ekonomikas zonas izveidošanu – Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu – Nodok?u ties?bu akti – Sabiedr?bu ien?kuma nodoklis*

(EEZ l?guma 31. pants)

1. L?guma noteikumi par br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu aizliedz izcelsmes dal?bvalstij rad?t ??r??us k?dam savam pilsonim vai sabiedr?bai, kas dibin?ta saska?? ar t?s ties?bu aktiem, veikt uz??m?jdarb?bu cit? dal?bvalst?; par ??diem ierobe??ojumiem ir j?uzskata visi pas?kumi, kas aizliedz, aptur vai padara maz?k pievilc?gu ??s br?v?bas izmantošanu. ??ie apsv?rumi ir piem?rojami tad, ja dal?bvalst? re?istr?ta sabiedr?ba savu darb?bu cit? dal?bvalst? veic ar past?v?g?s p?rst?vniec?bas starpniec?bu.

(sal. ar 29.–31. punktu)

2. L?guma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) 31. pantam nav pretrun? valsts nodok?u re??ms, kas p?c tam, kad tas, apr??inot sabiedr?bas ien?kuma nodokli, ir at??vis ?emt v?r? zaud?jumus, ko ir cietusi past?v?g? p?rst?vniec?ba, kura atrodas cit? valst?, nevis sabiedr?bas, kurai pieder ?? p?rst?vniec?ba, re?istr?cijas valst?, paredz min?to zaud?jumu apm?ra atk?rtotu iek?aušanu ar nodokli apliekamaj? ien?kum?, kad min?t? past?v?g? p?rst?vniec?ba g?st pe??u, ja valsts, kur? atrodas ?? p?rst?vniec?ba, nepie??ir ties?bas p?rnest zaud?jumus, ko cietusi cit? dal?bvalst? re?istr?tas sabiedr?bas past?v?g? p?rst?vniec?ba, un ja atbilsto??i konvencijai par nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršanu, ko nosl?gu??as abas valstis, ??das p?rst?vniec?bas ien?kumi ir atbr?voti no nodok?a valst?, kur atrodas sabiedr?bas, kurai pieder ?? p?rst?vniec?ba, juridisk? adrese.

Protams, ??ds nodok?u re??ms paredz EEZ l?guma 31. pant? paredz?to ties?bu ierobe??ojumu, jo sabiedr?bas ar juridisko adresi k?d? dal?bvalst?, kurai ir past?v?g? p?rst?vniec?ba cit? dal?bvalst?, nodok?u situ?cija ir nelabv?l?g?ka nek? tad, ja ?? p?rst?vniec?ba b?tu bijusi nodibin?ta pirmaj? dal?bvalst?. Kaut ar? s?kotn?ji, pirmaj? dal?bvalst? apliekot ar nodokli sabiedr?bu, kurai pieder cit? dal?bvalst? eso??a past?v?g? p?rst?vniec?ba, visi ??s

pārstāvniecības zaudējumi tika atskaitīti no minētās sabiedrības ienākumiem un tādējādi minētā pirmā daļbvalsts piešāra nodokļu priekšrocību, tātad k? tas būtu tad, ja šā pastāvīgā pārstāvniecības zaudējums iekāujot galvenās sabiedrības ar nodokli apliekamaj? ienākum?, kad t? guva peļņu, valsts nodokļu režīms atbilstoši šā nodokļu priekšrocību, šāda veida pakāujot sabiedrības rezidentes, kurām ir pastāvīgi uzņēmumi citā daļbvalstī, nelabvēlīgākā nodokļu režīmā nekā tam, kuram pakāutas sabiedrības rezidentes, kurām ir pastāvīgi uzņēmumi valsts teritorijā. Šā atšķirīgās attieksmes nodokļu jomā dēļ sabiedrība rezidente varētu tikt atturēta turpināt savu darbību ar citā daļbvalstī esošās pastāvīgās pārstāvniecības starpniecību.

Tomēr šādu ierobežojumu pamato vajadzība nodrošināt Vācijas nodokļu sistēmas saskaņotību. Šajā sakarā zaudējumu apmēra iekāušana ar nodokli apliekamaj? ienākum? nav nodalāma no to iepriekšējās iemēšanas vērē. Šā iekāušana gadījumā, kad sabiedrībai ir pastāvīgā pārstāvniecība citā valstī, attiecībā uz kuru šās sabiedrības rezidences valstij nav nekādas nodokļu kompetences, atspoguļo simetrisku loģiku. Tādējādi pastāv tieša, personiska un materiāla saikne starp diviem attiecīgā nodokļu režīma elementiem, jo minētā iekāušana ir loģisks turpinājums iepriekš piešķirtajam atskaitījumam. Šis ierobežojums ir atbilstošs, lai sasniegtu šādu mērķi, jo pilnīgi simetriski ar nodokli apliekamaj? ienākum? tiek atkārtoti iekāuti tikai tie zaudējumi, kas bija atskaitīti. Turklāt minētais ierobežojums ir pilnībā samērīgs ar paredzēto mērķi, jo iekāuto zaudējumu apmērs nepārsniedz gēto ienākumu summu.

Šā vērējumu neapgēž minētā nodokļu režīma un valsts, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, nodokļu tiesību aktu kombinētās sekas. Ja nepastāv Kopienas saskaņošanas vai unifikācijas pasākumi, kritēriju noteikšana ienākumu un kapitāla aplikšanai ar nodokliem, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu, vajadzības gadījumā noslēdzot konvenciju, ir daļbvalstu kompetencē. Šā kompetence nozīmē arī to, ka valstij nevar uzlikt pienākumu, piemērojot savus nodokļu tiesību aktus, iemēt vērē iespējami negatīvās sekas, kas izriet no tāda citas valsts tiesiskā regulējuma ietvaros, kas ir piemērojams pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas minētās daļbvalsts teritorijā un kas pieder sabiedrībai, kuras juridiskā adrese atrodas pirmās valsts teritorijā. Pat ja tiktu uzskatīts, ka nodokļu uzlikšanas valstī, kur atrodas sabiedrības, kurai pieder attiecīgā pastāvīgā pārstāvniecība, juridiskā adrese, un nodokļu uzlikšanas valstī, kur atrodas šā pārstāvniecība, rezultātā var rasties brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums, šādu ierobežojumu rada vienīgi otrā no šīm valstīm, jo šāds ierobežojums izrietētu nevis no aplūkojamā nodokļu režīma, bet gan no nodokļu kompetences sadalījuma konvencijā par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, kas noslēgta starp abām minētajām valstīm.

Vērējumu, ka ierobežojumu, kas izriet no minētā nodokļu režīma, pamato vajadzība nodrošināt šā režīma saskaņotību, nevar apgēzt apstākli, ka sabiedrība, kurai pieder attiecīgā pastāvīgā pārstāvniecība, to ir likvidējusi un ka minētās pārstāvniecības peļņas un zaudējumu aprēķins visā tās pastāvīšanas laikā kopsummā ir negatīvs. Pastāvīgās pārstāvniecības zaudējumu apmēra iekāušana sabiedrības, kurai t? pieder, ar nodokli apliekamaj? ienākum? nekādi nav nodalāma no to iepriekšējās iemēšanas vērē un ir pilnībā loģiska.

(sal. ar 34.–39., 42.–46., 48., 49. un 51.–55. punktu un rezolūvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palātā)

2008. gada 23. oktobrī (*)

Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) – Nodokļu tiesību akti – Pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas EEZ dalībvalstī un kas pieder sabiedrībai, kuras juridiskā adrese atrodas Eiropas Savienības dalībvalstī, ciesto zaudējumu nodokļu režīms

Lieta C-157/07

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Bundesfinanzhof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 29. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 21. martā, tiesvedībā

Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

pret

Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH.

TIESA (ceturtā palātā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

ģenerālvokāte E. Šārpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs B. Fīlēps [*B. Fülöp*], administrators,

ģemotvārā rakstveida procesū un 2008. gada 10. jūlijā tiesas sēdī,

ģemotvārā apsvērumus, ko sniedza:

– *Finanzamt für Körperschaften III in Berlin* vārdā – J. P. Pantens [*J. P. Panthen*] un P. Lamprehts [*P. Lamprecht*], pārstāvji,

– *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH* vārdā – J. Šonfelds [*J. Schönfeld*], *Rechtsanwalt*,

– Vācijas valdības vārdā – M. Lumma [*M. Lumma*] un K. Blaške [*C. Blaschke*], pārstāvji,

– Beļģijas valdības vārdā – A. Ibāra [*A. Hubert*], pārstāve,

– Nīderlandes valdības vārdā – K. Viselsa [*C. Wissels*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], pārstāves,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – Z. Braianstone-Krosa [*Z. Bryanston-Cross*], pārstāve, kurai palīdz R. Hils [*R. Hill*], *barrister*,

– Eiropas Kopienų Komisijas vārdā – R. Līls [*R. Lya*] un V. Melss [*W. Mölls*], pārstāvji,

Ēemot vērā pāc Ēenerladvokātes uzklausēšanas pieēemto lēmumu izskatīt lietu bez Ēenerladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “EEZ līgums”) 31. panta interpretāciju.

2 Šis līgums tika iesniegts strīdā starp *Finanzamt für Körperschaften III in Berlin* (turpmāk tekstā – “*Finanzamt*”) un *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH* (turpmāk tekstā – “*KR Wannsee*”) par Austrijā dibinātas pārstāvēniecības, kas pieder *KR Wannsee*, zaudējumu nodokļu režīmu Vācijā.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

3 EEZ līguma 6. pantā ir noteikts:

“Neskarot tiesu prakses attīstību nākotnā, šis līguma noteikums, ciktāl tie ir pāc bārtības lādzvārtīgā attiecāgājiem Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma un Eiropas Ogāu un tārauda kopienas dibināšanas līguma noteikumiem, kā arī tiesību aktiem, kas pieēmti, piemērojot šos abus līgumus, tos ieviešot un piemērojot, interpretā saskaā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru lādz šis līguma parakstāšanas dienai.”

4 EEZ līguma 31. panta redakcija ir šāda:

“Šis līguma ietvaros nav ierobežojumu attiecībā uz kādas [Eiropas Kopienas] dalībvalsts vai [Eiropas Brīvās Tirdzniecības Asociācijas (EBTA)] valsts pilsoņu tiesībām veikt uzņēmējdarbību kādas citas EK dalībvalsts vai EBTA [Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas] valsts teritorijā. Tas attiecas arī uz jebkuras Eiropas Kopienas dalībvalsts vai EBTA valsts pilsoņu tiesībām dibināt pārstāvēniecības, nodaļas vai filiāles, ja viņi ir reālisti jebkuras šīs valsts teritorijā.

Brīvība veikt uzņēmējdarbību ietver tiesības sēkt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī dibināt un vadīt uzņēmumus, jo āpaši uzņēmumus, kas definēti 34. panta otrajā daā, ar tādēiem āšiem nosacājumiem, kādus saviem pilsoāiem paredz tās valsts tiesību akti, kurā šis uzņēmējdarbība notiek, ēmot vērā 4. nodaļas noteikumus.

[..]”

5 EEZ līguma 34. panta otrajā daā paredzēts:

“Uzņēmumi” ir uzņēmumi, kas izveidoti saskaā ar civiltiesībām vai komerciesībām, kā arī kooperatīvi un citas juridiskas personas, uz ko attiecas publiskās vai privāttiesības, izēmot bezpeāas uzņēmumus.”

6 Starp Vācijas Federatīvo Republiku un Austrijas Republiku 1954. gada 4. oktobrī noslēgtās Konvencijas par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu ienākuma nodokļa un pašuma nodokļa jomā, kā arī profesionālās darbības nodokļu un nekustama pašuma jomā (BGBl. 1955 II, 749. lpp.), kas ir grozīta ar 1992. gada 8. jūlija konvenciju (BGBl. 1994 II, 122. lpp.; turpmāk tekstā "Vācijas–Austrijas konvencija"), 4. pantā paredzēts:

"1) Ja persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta vai rezidēcijas vieta atrodas vienā no Līgumslēdzēju valstīm, gūst ienākumus kā rezidentam vai tirdzniecības uzņēmuma, kura darbība notiek arī otras Līgumslēdzēju valsts teritorijā, pašniece vai līdzpašniece, šai otrajai valstij ir tiesības uzlikt nodokļus šiem ienākumiem tikai attiecībā uz to ienākumu daļu, kas gūti no tās teritorijā atrodošās pastāvīgās pārstāvniecības.

2) Uzliekot nodokļus, šai pastāvīgajai pārstāvniecībai tiek aprēķināti ienākumi, kādus tā varētu gūt, ja tā būtu neatkarīgs uzņēmums, kas veic tādus pašus vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādus pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3) Šajā [konvencijā] termins "pastāvīgā pārstāvniecība" nozīmē noteiktu ražošanas vai tirdzniecības uzņēmuma darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic savu uzņēmējdarbību.

[..]"

7 Vācijas–Austrijas konvencijas 15. pants ir noteikts:

"1) Rezidences valstij nav tādus nodokļus uzlikšanas tiesības, kas ir piešķirtas otrai Līgumslēdzējai valstij iepriekšjos pantos.

[..]

3) 1. punkts neizslēdz, ka Residences valsts var uzlikt nodokļus ienākumiem un kapitālam, kas ietilpst tās kompetencē, piemērojot nodokļa likmi, kas piemērojama visiem nodokļa maksātājiem ienākumiem vai visam kapitālam."

8 Starp Vācijas Federatīvo Republiku un Austrijas Republiku 1954. gada 4. oktobrī noslēgtās Konvencijas par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu ienākuma nodokļa un pašuma nodokļa jomā, kā arī profesionālās darbības nodokļu un nekustama pašuma jomā 2000. gada 24. augusta protokola (BGBl. 2002 II, 734. lpp.) 12. panta b) punktā paredzēts, ka pēc 1998. taksācijas gada ciestie zaudējumi ir jāņem vērā, ievērojot savstarpējās principu, valstī, kur atrodas attiecīgā pastāvīgā pārstāvība. Šīs normas redakcija ir šāda:

"Ja Vācijas rezidenti pēc 1990. (1989./1990.) finanšu gada cieš zaudējumus to pastāvīgās pārstāvniecības Austrijā, zaudējumi kas radušies līdz 1997. (1996./1997.) finanšu gadam, šo minēto gadu ieskaitot, tiek ņemti vērā saskaņā ar Vācijas likuma par ienākuma nodokli [(*Einkommensteuergesetz*, BGBl. 1988 I, 1093. lpp.; turpmāk tekstā – "EstG")] 2.a panta 3. punkta normām. Pēc 1994. taksācijas gada netiek ņemtas vērā summas, kas sākotnēji tika atskaitītas atbilstoši EstG 2.a panta 3. punkta trešajam teikumam. Ja Vācijā nav piemērojams no šīm normām izrietošais nodokļu režīms sakarā ar nodokļa uzlikšanas galīgo raksturu un neiespējamību no jauna sākt procedūru nodokļa aprēķināšanai paredzētajā termiņa beigās, zaudējumi ir jāņem vērā Austrijā, veicot to atskaitīšanu. Zaudējumi, kas radušies no 1998. (1997./1998.) finanšu gada, ir jāņem vērā valstī, kur atrodas pastāvīgā pārstāvība, ievērojot savstarpējās principu. Šie iepriekš minētie noteikumi tiek piemēroti, ja tie nerada dubultu

zaudējumu atskaitīšanu.”

Vācijas tiesības

9 1969. gada 18. augusta Likuma par nodokļu pasākumiem, kas piemērojami Vācijas uzņēmumu investīcijām ārvalstīs [*Gesetz über steuerliche Maßnahmen bei Auslandsinvestitionen der deutschen Wirtschaft (Auslandsinvestitionsgesetz)*] (BGBl. 1969 I, 1211. lpp.; turpmāk tekstā “*AI*”) 2. panta 1. punkta redakcija pamata lietas apstākļu laikā bija šāda:

“Ja saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu iekšzemes nodokļu maksātājs ir jāatbrīvo no nodokļa par ienākumiem, kas izriet no ārvalstī reģistrēta rēķniecības vai tirdzniecības uzņēmuma darbības rezultātiem, pēc nodokļa maksātāja lūguma kopā ar ienākumu summas aprēķinu ir jāatskaita zaudējumi, kas izriet no šiem darbības rezultātiem, atbilstoši valsts nodokļu tiesību normām, ja šos zaudējumus nodokļu maksātājs var kompensēt vai atskaitīt gadījumos, kad šie ienākumi nav atbrīvojami no nodokļa, un ja tie pārsniedz rēķnieciskās vai tirdznieciskās darbības pozitīvos ienākumus no citiem uzņēmumiem, kas reģistrēti šajā ārvalstī un kas ir atbrīvoti no nodokļa saskaņā ar šo konvenciju. Ja tas nerada zaudējumu kompensāciju, to atskaitīšana ir pieļaujama, ievērojot *EstG* 10.d pantā paredzētos nosacījumus. Atbilstoši pirmajam un otrajam teikumam atskaitīt summa ir no jauna jāņem vērā, aprēķinot kopā ar ienākumu summu attiecīgajā taksācijas periodā, ja kādā no sekojošajiem taksācijas periodiem kopumā uzrādās pozitīvi ienākumi, kas izriet no šajā ārvalstī reģistrēto rēķniecības vai tirdzniecības uzņēmumu darbības rezultātiem un kas ir atbrīvoti no nodokļa saskaņā ar attiecīgo konvenciju. Trešais teikums nav piemērojams, ja nodokļu maksātājs pierāda, ka sakarā ar tam piemērojamā ārvalsts tiesību normu tas drīkst šos zaudējumus atskaitīt no darbības rezultātiem tikai tajā gadā, kad šie zaudējumi ir radušies.”

10 No 1990. gada noteikumi par atskaitīšanas tiesībām bija norādīti *EstG* 2.a panta 3. punktā.

Austrijas tiesības

11 Līdz 1988. gadam Austrijas nodokļu tiesības nebija paredzēta zaudējumu, ko cietušas daudzas nodokļu maksātājas sabiedrības, t.i., citās valstīs, kas nav Austrijas Republika, reģistrēto sabiedrību pastāvīgās pārstāvniecības, pārnešana. Tikai 1989. gadā Austrijā tika ieviesta šo pastāvīgo pārstāvniecību ciesto zaudējumu atskaitīšana, un ar to tas attiecās tikai uz zaudējumiem, kas bija ciesti pirms 1988. gada 31. decembra septiņu iepriekšējo gadu laikā.

12 Tomēr šāda pārnešana tika pieļauta attiecībā uz zaudējumiem, ko cietušas pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas Austrijas Republikas teritorijā un kas pieder citai valstī reģistrētai sabiedrībai, t.i., nodokļu maksātājiem, kas maksā nodokli tikai par Austrijā gūtā peļņu, tikai tad, ja attiecīgā sabiedrība kopumā, t.i., ņemot vērā visā pasaulē gūtās ienākumus, nav guvusi peļņu. Tādējādi Austrijā esošās pastāvīgās pārstāvniecības ciestie zaudējumi varēja tikt ņemti vērā tikai tad, ja tie pārsniedza kopā ar ienākumus. Turklāt šāda atskaitīšana bija iespējama tikai tad, ja zaudējumi grāmatvedībā bija pareizi aprēķināti un tie nebija ņemti vērā, uzliekot nodokļus iepriekšējās finanšu gados.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

13 *KR Wannsee*, prasītāja kasācijas (“Revision”) tiesvedībā, ir Vācijas reģistrēta sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kurai no 1982. līdz 1994. gadam Austrijā bija pastāvīga pārstāvniecība. Līdz 1990. gada beigām tā caur šo pārstāvniecību cieta zaudējumus 2 467 407 DEM apmērā, no kuriem 36 295 DEM – 1990. gadā.

14 Pēc *KR Wannsee* līguma *Finanzamt*, kas ir prasītajā minētajā kasācijā ("Revision") tiesvedībā, kāma vārds šos zaudējumus, aprēķinot šīs sabiedrības nodokļa bēzi, t.i., attiecībā uz tās Vācijas gājumiem ienākumiem taksācijas periodos, kuros ietilpst 1982.–1990. gads.

15 No 1991. gada līdz 1994. gadam *KR Wannsee* savā pastāvīgajā pārstāvniecībā Austrijā guva ienākumus 1 191 672 DEM apmērā, no kuriem 746 828 DEM tika gūti 1994. gadā, uz kuru attiecas pamata lieta. Šajā pašā gadā *KR Wannsee* pārdēvē minēto pastāvīgo pārstāvniecību.

16 Atbilstoši Vācijas nodokļu tiesību normām *Finanzamt* pieskaitīja 1991.–1994. gadā gūtās pastāvīgās pārstāvniecības ienākumus kopējai *KR Wannsee* Vācijas gūto ienākumu summai. Tādējādi *Finanzamta posteriori* aplika ar nodokli summas, kas kļūst Austrijā esošās pastāvīgās pārstāvniecības ciestie zaudējumi agrāk tika atskaitīti, uzliekot nodokli Vācijas. Attiecībā uz pamata lietā aplūkoto taksācijas periodu, proti – 1994. gadu, *KR Wannsee* ar nodokli apliekamajiem ienākumiem tika pieskaitīti minētās pastāvīgās pārstāvniecības šajā gadā gūtie ienākumi, t.i., 746 828 DEM.

17 Austrijā *KR Wannsee* 1992. un 1993. finanšu gadā, kuru laikā pastāvīgā pārstāvniecība bija guvusi peļņu, tika uzlikts sabiedrību ienākuma nodoklis. Šajā sakarā netika ņemti vērā zaudējumi, kurus šīs sabiedrība bija cietusi caur minēto pastāvīgo pārstāvniecību. Tā kā Austrijas Republika kāva atskaitīt zaudējumus tikai gadījumā, kad to ņemšana vārā nebija iespējama valstī, kurā ir reģistrēta sabiedrība, kurai pieder pastāvīgā pārstāvniecība, un tā kā *KR Wannsee* Vācijas 1982.–1990. gadā bija guvusi peļņu, tai nebija jāauts Austrijā 1992. un 1993. gadā kompensēt ciestos zaudējumus.

18 1994. gadā saskaā ar Austrijas nodokļu noteikumiem *KR Wannsee* bija jāuzliek nodoklis šā gada laikā gūtajai peļņai. Tomēr Austrijā par minēto gadu netika uzlikts sabiedrību ienākuma nodoklis pretēji 1992. un 1993. gadam.

19 Pēc *Finanzamt* lēmuma aprēķināt kopējo ienākumu summu, kurus Vācijas bija guvusi *KR Wannsee*, ņemot vērā tās pastāvīgās pārstāvniecības Austrijā gūto peļņu, šīs sabiedrība pārsēdzīja paziņojumu par maksājāmā nodokļa apmēru par 1992.–1994. gadu, pieprasot atskaitīt summas, kas bija iekāutas Vācijas aprēķinātā nodokļa bēzē. *KR Wannsee* pamatoja savu prasību, apgalvojot, ka sakarā ar septiņu gadu ierobežojumu zaudējumu pārņemšanai Austrijā minēto summu iekāušana, pamatojoties uz AIG, esot prettiesiska.

20 *Finanzgericht Berlin* noraidīja prasību, ko *KR Wannsee* bija iesniegusi sakarā ar paziņojumu par maksājāmā nodokļa apmēru par 1992. un 1993. gadu. Turpretī šīs tiesa apmierināja prasību par maksājāmā nodokļa apmēru par 1994. gadu.

21 *Bundesfinanzhof*, kas pēc *Finanzamt* pieteikuma pēdējā izskatīja šo lietu par zaudējumu iekāušānu 1994. fiskālajā gadā, izteica šaubas par valsts tiesiskā regulējuma atbilstību Kopienas tiesībām.

22 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“1) Vai [EEZ līguma] 31. pantam ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaā ar kuru dalībvalstī reģistrēts iekšzemes nodokļu maksātājs, aprēķinot kopējo ienākumu apmēru, atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu noteiktos apstākļos var atskaitīt zaudējumus, ko cietusi pastāvīgā pārstāvniecība, kas atrodas citā dalībvalstī,

– bet saskaā ar kuru atskaitītā summa atkal ir jāpieskaita, konkrētajā taksācijas periodā

apr??inot kop?jo ien?kumu apm?ru, ja n?kamajos taks?cijas periodos past?v?gas p?rst?vniec?bas, kas atrodas cit? dal?bvalst?, komercdarb?bas rezult?ti veido pozit?vu summu un ir atbr?vojami no nodok?a atbilstoši konvencijai par nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršanu,

– ja vien nodok?u maks?t?js nepier?da, ka atbilstoši tam piem?rojam?m citas valsts ties?bu norm?m “visp?r?gi” nedr?kst pras?t, lai zaud?jumi tiktu atskait?ti citos gados, nevis gad?, kad tie radušies, kas t? nav gad?jum?, kad cita valsts visp?r?gi pieš?ir iesp?ju atskait?t zaud?jumus, tom?r konkr?taj? situ?cij?, k?d? atrodas nodok?u maks?t?js, tas netiek ?stenots?

2) Ja uz jaut?jumu tiek atbild?ts apstiprinoši: ja ierobežojumi zaud?jumu atskait?šanai cit? dal?bvalst? (ien?kumu g?šanas valst?) ir pretrun? EEZ l?guma 31. pantam, jo, sal?dzinot ar iekšzemes nodok?u maks?t?jiem, tie nost?da nelabv?l?g?k? situ?cij? nodok?u maks?t?jus, kas maks? nodok?us par past?v?go p?rst?vniec?bu g?tajiem ien?kumiem, vai tas ir j??em v?r? dal?bvalstij, kur? re?istr?ti šie p?d?jie nodok?u maks?t?ji?

3) Apstiprinošas atbildes gad?jum?: vai dal?bvalstij, kur? re?istr?ts nodok?u maks?t?js, ir j?atsak?s no past?v?g?s p?rst?vniec?bas ?rvalst? zaud?jumu papildu aplikšanas ar nodok?iem, ja pret?j? gad?jum? tos nevar?s atskait?t nevien? dal?bvalst?, jo past?v?g? p?rst?vniec?ba cit? dal?bvalst? ir sl?gta?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

Par EEZ l?guma 31. panta piem?rojam?bu

23 Ievad? ir j?nor?da, ka EEZ l?guma noteikumi par uz??m?jdarb?bas veikšanas br?v?bu ir piem?rojami attiec?b?m starp V?cijas Federat?vo Republiku un Austrijas Republiku laik? no 1994. gada 1. janv?ra l?dz 31. decembrim, jo otr?s valsts pievienošan?s Eiropas Savien?bai notika 1995. gada 1. janv?r?.

24 Attiec?b? uz šo noteikumu piem?rojam?bu Tiesa nosprieda, ka EEZ l?guma 31. panta noteikumi, kas aizliedz ierobežot uz??m?jdarb?bas br?v?bu, ir identiski EKL 43. pant? paredz?tajiem noteikumiem (skat. 2006. gada 23. febru?ra spriedumu liet? C?471/04 *Keller Holding*, Kr?jums, l?2107. lpp., 49. punkts). Tiesa ar? preciz?ja, ka šaj? jom? EEZ l?guma un EK l?guma normas ir j?interpret? vienveid?gi (skat. 2003. gada 23. septembra spriedumu liet? C?452/01 *Ospelt un Schlössle Weissenberg*, *Recueil*, l?9743. lpp., 29. punkts, un 2004. gada 1. apr??a spriedumu liet? C?286/02 *Bellio F.lli*, *Recueil*, l?3465. lpp., 34. punkts).

25 Attiec?b? uz EEZ l?guma 31. panta piem?rojam?bu pamata lietas apst?k?iem V?cijas vald?ba nor?da, ka, t? k? visos gados, uz kuriem attiecas zaud?jumu atskait?šana, proti, 1982.–1990. gad?, EEZ l?gums v?l nebija sp?k?, pamata liet? apl?kojamais nodok?u meh?nisms nav v?rt?jams min?t? panta kontekst?, jo br?dis, kad ir nosak?ma piem?rojam? likumdošana, atbilst zaud?jumu s?kotn?jai atskait?šanai.

26 Šaj? sakar? ir j?nor?da, ka, neskatoties uz nor?d?tajiem faktiskajiem apst?k?iem, Tiesai ir j?v?rt? nevis zaud?jumu atskait?šana, bet to atk?rtota iek?aušana ar nodokli aplikamaj? ien?kum?, bet š? atk?rtot? iek?aušana notika 1994. gad?. T? k? EEZ l?gums st?j?s sp?k? 1994. gada 1. janv?r?, pamata pr?v? apl?kotais nodok?u meh?nisms ir j?apl?ko, iev?rojot l?guma 31. pantu.

Par EEZ l?guma 31. pant? min?to ties?bu ierobežojuma past?v?šanu

27 Prejudici?lajos jaut?jumos, kas ir j?izskata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai EEZ l?guma 31. pantam ir pretrun? valsts nodok?u rež?ms, kas p?c tam, kad tas, apr??inot

sabiedrības ienākuma nodokli, ir atļauts vērtēt zaudējumus, ko ir cietusi pastāvīgā pārstāvniecība, kura atrodas citā valstī, nevis sabiedrības, kurai pieder šā pārstāvniecība, reģistrācijas valstī, paredz minēto zaudējumu apmēra atkārtotu iekaušanu ar nodokli apliekamajiem ienākumiem, kad minētā pastāvīgā pārstāvniecība gūst peļņu, ja valsts, kurā atrodas šā pārstāvniecība, nepiešķir tiesības pārņemt zaudējumus, ko cietusi citā dalībvalstī reģistrētās sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība, un ja atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, ko noslīgušas abas valstis, šādas pārstāvniecības ienākumi ir atbrīvoti no nodokļa valstī, kur atrodas sabiedrības, kurai pieder šā pārstāvniecība, juridiskā adrese.

28 Ir jāatgādina, ka brīvība veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz sabiedrībām, kas izveidotas atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenā administrācija vai galvenais uzņēmums atrodas Eiropas Kopienā, ietver tiesības veikt savu darbību attiecīgajā dalībvalstī ar meitas sabiedrības, filiāles vai pārstāvniecības starpniecību (skat. 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā C-307/97 *Saint-Gobain ZN, Recueil*, I-6161. lpp., 35. punkts; 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā C-141/99 *AMID, Recueil*, I-11619. lpp., 20. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Keller Holding*, 29. punkts).

29 Tiesa arī uzsvēra, ka, lai gan atbilstoši to redakcijai Līguma noteikumu par brīvību veikt uzņēmējdarbību mērķis ir nodrošināt uzņemšajai dalībvalstī tēdu pašu attieksmi kā pret šīs dalībvalsts pilsoņiem, tie arī aizliedz izcelsmes dalībvalstij radīt šķēršļus kādam savam pilsonim vai sabiedrībai, kas dibināta saskaņā ar tās tiesību aktiem, veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (skat. it īpaši 1998. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-264/96 *ICI, Recueil*, I-4695. lpp., 21. punkts, un 2007. gada 6. decembra spriedumu lietā C-298/05 *Columbus Container Services, Krājums*, I-10451. lpp., 33. punkts).

30 Turklāt atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai par šādiem ierobežojumiem ir jāuzskata visi pasākumi, kas aizliedz, aptur vai padara mazāk pievilcīgu šīs brīvības izmantošanu (skat. 1995. gada 30. novembra spriedumu lietā C-55/94 *Gebhard, Recueil*, I-4165. lpp., 37. punkts, un 2004. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-442/02 *CaixaBank France, Krājums*, I-8961. lpp., 11. punkts).

31 Šie apsvērumi ir piemērojami tad, ja dalībvalstī reģistrētā sabiedrība savu darbību citā dalībvalstī veic ar pastāvīgās pārstāvniecības starpniecību (skat. 2008. gada 15. maija spriedumu lietā C-414/06 *Lidl Belgium, Krājums*, I-0000. lpp., 20. punkts).

32 Attiecībā uz Vācijas nodokļu režīma sekām Kopienas tiesību kontekstā, no iepriekš minētā sprieduma lietā *Lidl Belgium* 23. punkta izriet, ka tiesību normas, saskaņā ar kurām, nosakot sabiedrības, no kuras ir atkarīga pastāvīgā pārstāvniecība, peļņu un aprēķinot ar nodokli apliekamos ienākumus, tiek vērtēti šīs pastāvīgās pārstāvniecības zaudējumi, ir ietverta nodokļu priekšrocība. Tādēļ šādas priekšrocības piešķiršana vai nepiešķiršana sakarā ar pastāvīgu pārstāvniecību, kas atrodas citā dalībvalstī, nevis minētās sabiedrības reģistrācijas valstī, ir jāuzskata par apstākli, kas var ietekmēt brīvību veikt uzņēmējdarbību.

33 Protams, pretī tiesiskajam regulējumam, par kuru bija runa iepriekš minētajā spriedumā lietā *Lidl Belgium*, pamata lietā aplūkots Vācijas tiesiskais regulējums paredz vērtēt Vācijas reģistrētās sabiedrības, no kuras ir atkarīga Austrijā esošā pastāvīgā pārstāvniecība, darbības rezultātu aprēķināt minētās pastāvīgās pārstāvniecības zaudējumus.

34 Kā tas tika norādīts šā sprieduma 14. punktā, sākotnēji, pieliekot ar nodokli sabiedrību, kurai pieder Austrijā esošā pastāvīgā pārstāvniecība, visi šīs pārstāvniecības zaudējumi tika atskaitīti no minētās sabiedrības ienākumiem.

35 Tādējādi Vācijas Federatīvā Republika piešķir nodokļu priekšrocību sabiedrībai rezidentei, kurai pieder Austrijā esošā pastāvīgā pārstāvniecība, tātad kā tas būtu tad, ja šā

past?v?g? p?rst?vniec?ba atrastos V?cij?.

36 Tom?r v?l?k, min?t?s past?v?g?s p?rst?vniec?bas zaud?jumus iek?aujot galven?s sabiedr?bas ar nodokli apliekamaj? ien?kumus, kad t? guva pe??u, V?cijas nodok?u re??ms at??ma šo nodok?u priekšroc?bu.

37 Kaut ar? min?t? iek?aušana notika, nep?rsniedzot š?s past?v?g?s p?rst?vniec?bas ien?kumus, tom?r š?d? veid? V?cijas likumdošana pak??va sabiedr?bas rezidentes, kur?m ir past?v?gi uz??mumi Austrij?, nelabv?l?g?kam nodok?u re??mam nek? tam, kuram pak?autas sabiedr?bas rezidentes, kur?m ir past?v?gi uz??mumi V?cij?.

38 Šajos apst?k?os sabiedr?bas ar juridisko adresi V?cij?, kurai ir past?v?ga p?rst?vniec?ba Austrij?, nodok?u situ?cija ir nelabv?l?g?ka nek? tad, ja š? p?rst?vniec?ba b?tu bijusi nodibin?ta V?cij?. Š?s atš?ir?g?s attieksmes nodok?u jom? d?? V?cijas sabiedr?ba var?tu tikt attur?ta veikt savu darb?bu ar cit? dal?bvalst? esošas past?v?gas p?rst?vniec?bas starpniec?bu (skat. šaj? sakar? iepriekš min?to spriedumu liet? *Lidl Belgium*, 25. punkts).

39 Ir j?secina, ka pamata liet? apl?kotais nodok?u re??ms ierobežo ties?bas, kas ir min?tas EEZ l?guma 31. pant?.

Par pamatojuma past?v?šanu

40 No Tiesas judikat?ras izriet, ka ierobežojumu br?v?bai veikt uz??m?jdarb?bu var pie?aut tikai tad, ja to pamato prim?ri visp?r?jo interešu iemesli. T?pat š?d? gad?jum? ir nepieciešams, lai tas b?tu piem?rots attiec?g? m?r?a sasniegšanai un lai tas nep?rsniegtu to, kas nepieciešams š? m?r?a sasniegšanai (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Lidl Belgium*, 27. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

41 Šaj? sakar? iesniedz?jtiesa uzsver apst?kli, ka Austrij? esošas past?v?g?s p?rst?vniec?bas ien?kumi tiek aplikti ar nodokli nevis V?cij?, t.i., galven?s sabiedr?bas rezidences viet?, bet gan Austrij? saska?? ar V?cijas–Austrijas konvenciju.

42 Šaj? sakar? ir j?nor?da, ka zaud?jumu apm?ra iek?aušana ar nodokli apliekamaj? ien?kum? nav nodal?ma no to iepriekš?jas ?emšanas v?r?. Š? iek?aušana gad?jum?, kad sabiedr?bai ir past?v?g? p?rst?vniec?ba cit? valst?, attiec?b? uz kuru š?s sabiedr?bas rezidences valstij nav nek?das nodok?u kompetences, atspogu?o simetrisku lo?iku, k? to nor?da iesniedz?jtiesa. T?d?j?di past?v tieša, personiska un materi?la saikne starp diviem pamata liet? apl?kot? nodok?u re??ma elementiem, jo min?t? iek?aušana ir lo?isks turpin?jums iepriekš pieš?irtajam atskait?jumam.

43 T?d?j?di ir j?secina, ka ierobežojumu, kas izriet no š?das iek?aušanas, pamato vajadz?ba nodrošin?t V?cijas nodok?u sist?mas saska?ot?bu.

44 Šaj? sakar? ir j?piebilst, ka šis ierobežojums ir atbilstošs, lai sasniegtu š?du m?r?i, jo piln?gi simetriski ar nodokli apliekamaj? ien?kum? tiek atk?rtoti iek?auti tikai tie zaud?jumi, kas bija atskait?ti.

45 Turkl?t min?tais ierobežojums ir piln?b? sam?r?gs ar paredz?to m?r?i, jo iek?auto zaud?jumu apm?rs nep?rsniedz g?to ien?kumu summu.

46 Šo v?rt?jumu neapg?ž V?cijas nodok?u re??ma un pamata liet? apl?koto Austrijas ties?bu aktu kombin?t?s sekas, uz kur?m nor?da iesniedz?jtiesa sav? pirmaj? un otraj? jaut?jum?.

47 Šaj? sakar? iesniedz?jtiesa preciz?, ka V?cijas nodok?u ties?bu akti neparedz t?du

iek?aušanu, k?da apl?kota pamata liet?, ja nodok?u maks?t?js pier?da, ka ties?bu normas, kas tam ir piem?rojamas cit? valst?, kas nav t? re?istr?cijas valsts, visp?r?g? veid? ne?auj tam atskait?t zaud?jumus citos gados, nevis gad?, kad tie ir radušies, kas t? nav gad?jum?, kad š? valsts princip? paredz š?du zaud?jumu atskait?šanu, bet š? iesp?ja nav izmantojama konkr?taj? situ?cij?, k?d? atrodas min?tais nodok?u maks?t?js. Pamata liet? *KR Wannsee* nevar likt Austrijas nodok?u iest?d?m ?emt v?r? zaud?jumus, ko t? cietusi no 1982. l?dz 1990. gadam.

48 Šaj? sakar? ir j?atg?dina, ka atbilstoši past?v?gajai judikat?rai, ja nepast?v Kopienas saska?ošanas vai unifik?cijas pas?kumi, krit?riju noteikšana ien?kumu un kapit?la aplikšanai ar nodok?iem, lai nov?rstu nodok?u dubultu uzlikšanu, vajadz?bas gad?jum? nosl?dzot konvenciju, ir dal?bvalstu kompetenc? (skat. 2006. gada 3. oktobra spriedumu liet? C?290/04 *FKP Scorpio Konzertproduktionen*, Kr?jums, l?9461. lpp., 54. punkts; 2006. gada 12. decembra spriedumu liet? C?374/04 *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, Kr?jums, l?11673. lpp., 52. punkts, un 2007. gada 18. j?lija spriedumu liet? C?231/05 *Oy AA*, Kr?jums, l?6373. lpp., 52. punkts).

49 Min?t? kompetence noz?m? ar? to, ka valstij nevar uzlikt pien?kumu, piem?rojot savus nodok?u ties?bu aktus, ?emt v?r? iesp?jami negat?v?s sekas, kas izriet no t?da citas valsts tiesisk? regul?juma ?patn?b?m, kas ir piem?rojams past?v?gajai p?rst?vniec?bai, kas atrodas min?t?s dal?bvalsts teritorij? un kas pieder sabiedr?bai, kuras juridisk? adrese atrodas pirm?s valsts teritorij? (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Columbus Container Services* un 2008. gada 28. febru?ra spriedumu liet? C?293/06 *Deutsche Shell*, Kr?jums, l?1129. lpp., 42. punkts).

50 Tiesa ir nospriedusi, ka br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu nevar saprast t?d?j?di, ka dal?bvalstij ir pien?kums piel?got savus nodok?u ties?bu aktus atkar?b? no citas dal?bvalsts nodok?u ties?bu aktiem, lai ikvien? gad?jum? garant?tu nodok?u uzlikšanu bez jebk?d?m atš?ir?b?m, kas izriet no valsts nodok?u tiesisk? regul?juma, ?emot v?r?, ka l?mumi, ko sabiedr?ba pie??musi attiec?b? uz komercstrukt?ru izveidošanu ?rzem?s, katr? attiec?g? gad?jum? var b?t šai sabiedr?bai vair?k vai maz?k izdev?gi vai neizdev?gi (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Deutsche Shell*, 43. punkts).

51 Pat ja tiktu uzskat?ts, ka nodok?u uzlikšanas valst?, kur atrodas sabiedr?bas, kurai pieder attiec?g? past?v?g? p?rst?vniec?ba, juridisk? adrese, un nodok?u uzlikšanas valst?, kur atrodas š? p?rst?vniec?ba, rezult?t? var rasties br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu ierobežojums, š?du ierobežojumu rada vien?gi otr? no š?m valst?m.

52 Š?d? gad?jum? min?tais ierobežojums izriet?tu nevis no pamata liet? apl?kojam? nodok?u rež?ma, bet gan no nodok?u kompetences sadal?juma V?cijas–Austrijas konvencij?.

53 V?rt?jumu, ka ierobežojumu, kas izriet no min?t? nodok?u rež?ma, pamato vajadz?ba nodrošin?t š? rež?ma saska?ot?bu, nevar apg?zt apst?klis, ko iesniedz?jtiesa ir min?jusi sav? trešaj? jaut?jum?, ka sabiedr?ba, kurai pieder attiec?g? past?v?g? p?rst?vniec?ba, to ir likvid?jusi un ka min?t?s p?rst?vniec?bas pe??as un zaud?jumu apr??ins vis? t?s past?všanas laik? kopsumm? ir negat?v?s.

54 K? tika nor?d?ts š? sprieduma 42. punkt?, past?v?g?s p?rst?vniec?bas zaud?jumu apm?ra iek?aušana sabiedr?bas, kurai t? pieder, ar nodokli aplikamaj? ien?kum? nek?di nav nodal?ma no to iepriekš?jas ?emšanas v?r? un ir piln?b? lo?iska.

55 ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, uz prejudici?lajiem jaut?jumiem ir j?atbild, ka EEZ l?guma 31. pantam nav pretrun? valsts nodok?u rež?ms, kas p?c tam, kad tas, apr??inot sabiedr?bas ien?kuma nodokli, ir at??vis ?emt v?r? zaud?jumus, ko ir cietusi past?v?g?

pārštāvniecība, kura atrodas citā valstī, nevis sabiedrības, kurai pieder šā pārštāvniecība, reģistrācijas valstī, paredz minēto zaudējumu apmēra iekaušanu ar nodokli apliekamajā ienākumā, kad minētā pastāvīgā pārštāvniecība gūst peļņu, ja valsts, kurā atrodas šā pārštāvniecība, nepiešķir tiesības pārstāvēt zaudējumus, ko cietusi citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības pastāvīgā pārštāvniecība, un ja atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, ko noslīgušas abas valstis, šādas pārštāvniecības ienākumi ir atbrīvoti no nodokļa valstī, kur atrodas sabiedrības, kurai pieder šā pārštāvniecība, juridiskā adrese.

Par tiesāšanas izdevumiem

56 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šā tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 31. pantam nav pretrunā valsts nodokļu režīms, kas pēc tam, kad tas, aprēķinot sabiedrības ienākuma nodokli, ir atzvis emt vērā zaudējumus, ko ir cietusi pastāvīgā pārštāvniecība, kura atrodas citā valstī, nevis sabiedrības, kurai pieder šā pārštāvniecība, reģistrācijas valstī, paredz minēto zaudējumu apmēra iekaušanu ar nodokli apliekamajā ienākumā, kad minētā pastāvīgā pārštāvniecība gūst peļņu, ja valsts, kurā atrodas šā pārštāvniecība, nepiešķir tiesības pārstāvēt zaudējumus, ko cietusi citā dalībvalstī reģistrētas sabiedrības pastāvīgā pārštāvniecība, un ja atbilstoši konvencijai par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, ko noslīgušas abas valstis, šādas pārštāvniecības ienākumi ir atbrīvoti no nodokļa valstī, kur atrodas sabiedrības, kurai pieder šā pārštāvniecība, juridiskā adrese.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.